

ΣΑΛΠΙΓΓΕ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

ΕΤΟΣ Α΄

ΑΡΙΘ. 25

Συνδρομή υποχρεωτική έτησία προπληρωτέα εν Κύπρω Σελ. 3. Έν τῷ ἐξωτερικῷ Σελ. 12.

Ἄρθρα σύμφωνα τῷ προγράμματι τῆς "ΣΑΛΠΙΓΓΟΣ" καταχωρίζονται δωρεάν. Εἰδοποιήσεις καὶ διατριβαὶ κατ' ἀποκοπήν.

Πᾶσα ἀποστολὴ ἀφορῶσα τὴν "ΣΑΛΠΙΓΓΑ" δεῖν νὰ διευθύνηται τῷ Συντάκτῃ Σ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΩΙ εἰς Λεμεσό.

Editor S. HOURMOUZIOS Limassol.

Μὴ πράττε ἔργα τῶν ὁποίων ἡ δημοσίευσίς σοι προξενεῖ ἐντραπήν, διότι γρήγορα ἢ ἄργα θὰ φανερωθῶσι.

ΚΥΠΡΟΣ.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ.

17, ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1884.

Γνωπτὸν ἴσως πλέον τυγχάνει τοῖς πλείστοις τῶν ἀναγνωστῶν μας, ὅτι ἡ σκληρὰ καὶ βέβηλος τοῦ θανάτου χεὶρ ἢ τὸ μαθρὸν καὶ τρομερὸν φάσγανον ἀνω τῆς ἀνθρωπότητος φριμώδως πάλαισάν νεόν κακούργημα θηριωδῶς διεπράξατο, νέας καρδίας σκληρῶς διαμπαξὲ διατρυπησασα. Σκώληξ ὀλέθρου τοῦ θανάτου ἀπὸ στολῆς, τερπνὸν καὶ μυροβόλον κάλυκα— τὴν ΕΛΕΝΗΝ ἢ ΚΑΡΑΓΕΩΡΓΙΑΔΟΥ— λάθρα προσέβαλλε καὶ βαθμηδὸν κατέστρεψε, μέχρις οὗ ὁ ἀπιστείας ἐξαγριωθείς κατὰ τῶν κατ' αὐτοῦ ἀφειδῶς παρεμβαλασμένων ὑπὸ τῆς ἐπιστήμης προκαμμάτων λυσσώδως κατέκοψε καὶ χαμαὶ ρίψας ἐποδοπάτησε. Τοῦ σκληροῦ τούτου δράματος συμπαιθεῖς θεατῆς ἤσο τὴν προπαρελθούσαν Τετάρτην ἢ πάλιν Δευτέρα τοῦ ἤτις καὶ σύσσωμος σχεδὸν προέπεμψε τὴν πολυκατάρτητον ΕΛΕΝΗΝ εἰς τὴν τελευταίαν τῆς κατοικίαν. Ἡ νεκρῶσιμος ἐψάλλη ὑπὸ τῆς Α. Πανιερότητος τῶν Ἄγ. Κατ' αὐτὸν λόγον δὲ δύο ἐξεφανήθησαν, ὁ πρῶτος ὑπὸ τοῦ κ. Δ. Ν. Λανίτου καλλιπεπέστατα ἐξιστορήσαντος καὶ συγκινητικώστατα θρηνησαντος τὸν ἐνάρετον βίον καὶ τὴν ἀγαθὴν ψυχὴν τῆς μακαρίτιδος, καὶ ὁ δεῦτερος ὑπὸ τοῦ κ. Α. Κ. Παλαιολόγου « τὸ φραδὸν καὶ ἀσημον τῆς ἀνθρωπότητος » καταλλήλως πάνυ οἰκτείραντος. Μία ἐπιτροπευμένη ὑπὸ τοῦ χώρου τῆς « Σαλπίγγος » τῆς δημοσιεύσεως ἀμφοτέρων τῶν λόγων τούτων, δημοσιεύσαμεν μόνον τὸν τοῦ κ. Δ. Ν. Λανίτου, βέβαιοι ὄντες, ὅτι θέλει εὐχαριστήσῃ τοὺς ἀναγνώστας ἡμῶν.

Πανιερώτατε Δέσποτα!

«Μνημὴ δικαίου μετ' ἐγκωμίων.»

Καὶ πάλιν πένθιμος τοῦ σημαντροῦ ἦχος, καὶ πάλιν ὄσμη λιβάνου, καὶ πάλιν μυχία στοναχῆ καὶ θερμὰ πληθόντα δάκρυα προσκαλοῦμαι μετ' ἀνάβῃ ἐπὶ θήματος πένθιμου ἐν θρηνησῶ, ἵνα λευκάνω τὸν μαργαρίτην ἐν ἡμαύρωσε τοῦ θανάτου ἢ πνοῇ καὶ στιλπνώσω τὴν ἀδάμαντα ἐν ἀπηνθράκωσεν ἢ θλοσῶν καὶ βλεπεδαίμων ὄψις αὐτοῦ.

«Ἐκνή μου ἀκούς τῆς Ἐκκλησίας τοῦ σημαντροῦ πῶς κλαίει;

«Γιὰ σένα κλαίει τὸ σημαντρον

γιὰ σὲ ἢ λαμπὰδά κλαίει!»

(Ζαλακώστας)

Ναὶ ἀλλ' ἐγὼ γέρον ἤδη, καὶ τῶν γραμμάτων ἀπόμαχος καὶ τὴν τοῦ λογοῦ δύναμιν ἀφηρημένος καὶ τῆς τέχνης ἐπιλήσμων, δέδια μὴ ὑστερήσω, μὴ τὸ κἀνεὸν μου ὠχρὰ καὶ μαραμμένα φερῆ τ' ἀνθῆ, μὴ ἡ χεὶρ μου ἐξησθενημένη δὲν ἰσχύσῃ εἰς πλήρη ἐπεξεργασίαν, ἢ δὲ καρδία μου βαρυαλόγουσα, μὴ παραλύσῃ μου πᾶσαν δύναμιν, ἀλλὰ δὲν ἔχω χρειαν οὔτε τέχνης, οὔτε δυναμείας, διότι εὐπλαστός ὄλη καὶ εὐαθής ὁ λειμῶν ἐξ οὗ δρέψωμαι τ' ἀνθῆ ἰδοὺ διατὶ ἀνέλαβον τὴν ἐκπληρωσιν καθήκοντος, (διότι ἅπαντες καθήκοντα εἶχομεν πρὸς τὴν μακαρίτιδα), ἰδοὺ διατὶ καὶ γέρον καὶ πολλῶν ὑστερος, ἀνέλαβον νὰ θρηνηθῶ ἐπὶ τοῦ φερέτρου σου, ὦ χρηστὴ γύναι, ὦ καλὴ καὶ ἀγαθὴ Ἐλένη, ὦ πλάσμα ἀξίον τοῦ πλάσαντός σε! Σὺ οὖν δὸς τῷ λόγῳ μου ἰσχύν, σὺ δὸς δύναμιν εἰς τὰ

ἐξικματμένα ἔπη μου, σὺ κόσμησον αὐτὰ διὰ τοῦ κόσμου τῶν ἀρετῶν σου, διὰ τοῦ τῶν πλεονεκτημάτων σου καὶ δέξαι τὸν ἐξ αὐτῶν στέφανον μετ' ἐπιεικείας καὶ ἀγνότητος.

Νέα, νεωτάτη, ἀνθηρὰ ὡς τὸ ῥόδον τῆς πρωΐας καὶ ἐπιετής ὡς χρυσάλλις κατῆλθε; ἐξ Ἀθηνῶν προσκληθεῖσα ἵνα διδάξῃ καὶ παιδεύῃς τὰς κόρας τῆς πόλεως; τῆς, ἃς καὶ ἐδίδαξας μετ' εὐσυνειδησίας καὶ ζήλου νεανικοῦ, διότι ἠγάπησας τὰς κόρας ἐκείνας ὡς ἀδελφάς, διότι ἠβηλες νὰ τιμήσῃς τὸν τεμνὸν τοῦ Ἀρακείου παρθενῶνα εἰς ὃν ἐφοίτησας καὶ οὐ μόνον ἀνέπτυσσες τὸν νοῦν τῶν νεανίδων ἐκείνων ἀλλὰ καὶ τὸ ἦθος διέπλαττες καὶ τὴν συμπεριφορὰν ἐτελειοποιεῖς, μορφοῦσα αὐτὰς πρὸς τὸ ἦθος τὸ σὸν ὁμοῖον τῷ τῆς Ναυσικῆας; εἶπες τότε, νεωτάτην τὴν ἡλιάν, μόλις τὸ δέκατον ἔκτον ἐπὶ ἀγούσα, τῆς Πηνελόπης τῆ φρόνησιν, τὴν αἰδῶ, ἐπὶ τοῦ προσώπου ἐξανθούσαν, καὶ τὴν συμπεριφορὰν ἀπλοϊκὴν, ἀπείρτητον, ἐκφανομένην ἐν τοῖς μελιγιοῖς τρόποις σου, τῷ αἰδημονίῳ καὶ χαριέντι μειδιάματι σου, καὶ τῷ πρόφρονι καὶ τερπνῷ λόγῳ σου; διδάσκουσα ἥσο πράξαι καὶ περίχαρις, τὸ ἦθος διετήρεις πάντοτε πρᾶον καὶ ἐμφανές, καὶ ἀνεπίκλοπον; εἶποτε δὲ ταραχὴ τις ἢ ἀγανάκτησις εἶχε σε δὲν ὠγρία; διότι τὸ ὠχρὸν τοῖς ἀνάδροις ἐνεστίν, ἀλλ' ἡδὺ ἐρυθρῆμα ἀνέθρῶσκεν ἐπὶ τῶν παρειῶν σου τῶν παρθενίων καὶ ἰδρῶς μαργαριτοειδῆς περιέχεε τὸ ὕψιφας μέτωπόν σου ἢ χήρα μητῆρ σου, ἢ φρουρὸς καὶ προστάτις τῆς ἀπείρου νεότητός σου,

βαρείαν ἤσθανετο θλίψιν, τὴν ἀθυμίαν σου διακρίνουσα! Ὡς σὺ ἐρείδεσο ἐπ' ἐκείνης, σὺ ἐσκιάζεσο ὑπὸ μόνας τὰς μητρικὰς πτέρυγας, ἢ δὲ μήτηρ ἐν ταῖς πρὸς Θεὸν ὁρησεσιν αὐτῆς, ὑπὲρ σοῦ ἤυχετο καὶ ἀπὸ σοῦ προσεδόκα τὴν αὐοιβὴν ἔσων ἀμφοτέραι ὑπέστρετε ἐν τῇ ὄφρα-νία σου καὶ τῇ χηρείᾳ τῆς. Ὁ Θεὸς ἠλόγησεν ὑμᾶς διότι οὐδεὶς ὄβλος ἐν τοῖς χεῖλεσιν ὑμῶν, καὶ οὐδεμία κακία ἐρρύπαινε τὴν ψυχὴν ὑμῶν. Ἀγνὴ πάσης κακίας, ἀγνὴ ὡς ῥόδου κάλυξ, περιελοῦεσο τὴν φαιδρότητα, ἢ εὐφυῆς καὶ ἀθῶα ἀστειότης σου ἐκάλλυνε καὶ ἐλέπτυνε τὸν λόγον σου ἄλλως τε εὐχρῶν καὶ ῥέοντα· ὁ ἄκαλος καὶ γλυκὺς γέλωδός σου, ἔστις ἀπὸ τῆς καρδίας σου ἀπορρέων, ἔφερε πάντοτε μεθ' ἑαυτοῦ τὰ διαυγῆ τῆς πηγῆς του νάμακτα καὶ ἦτο ἔλος ἢ μυροβόλος πνοή τῆς.

Νεωτάτη κατῆλθε ἐξ Ἀθηνῶν ὑπὸ τὰς πτέρυγας σεβασμίας μητρὸς ἀπωρ-φασομένη πατρός, τοῦ φιλέλληνο; Γερμανοῦ Ἑρμαν Ἐβερτ, ὁμοιάζεις τότε πρὸς χελιδονέα ἐν τῇ φωλεᾷ του, ἀφ' ἧς δὲν ἀφίσταται ἢ χελιδὼν εἰμὴ μόνον ἵνα κομίση τροφήν τοῖς χελιδονεῦσι. Δὲν ἐγίνωσκας, ὡς εἶπες μοι τότε ἢ μόνον τὸν κόσμον τῶν γραμμικῶν· ὁ λοιπὸς κόσμος ἦτό σοι ἀγνωστος, διότι μόλις ἀφῆκες τὸν θριγκὸν τοῦ μεγαλοπρεποῦς Ἀρσακείου καὶ μόλις ἐπάτησας τοῦ βίου τὸν οἶδον.

Μετὰ πενταετίδα διδασκαλίαν, μετὰ διδασκαλίαν ἐπίπουν, ἦς αἱ τότε τῆς πύλεως παρθένου διήκουσαν, μετὰ πολλὰ παθήματα ἅτινα τὸ ἔργον τοῦτο σὺ ἐπι-αγεται, οὐδὲν ἄλλο ἐκτήσω, ἢ τὸν σεβασμὸν, τὴν ἀγάπην καὶ τὴν τιμὴν ἀπάντων ἡμῶν, καὶ ταῦτα ἔφερε; ὡς πλοῦτον, ὡς φερνὴν πολύτιμον καὶ τιμαλφῆ· πεπιδέριον ἔφερε; τὴν εὐσέβειαν, ψέλλια τὴν ἀγνότητά, ἐγκόλπιον ἦν σοὶ ἢ ἔλη τοῦ ἠθοῦς εὐγένεια καὶ ἀγαθότης· ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῆς μητρὸς, ἐφόδιον ἔχουσα τὴν χρηστὴν ἀνατροφὴν καὶ τὴν πολλὴν σεμνότητά σου, διέμενες ὡς σεμνὴ ἐστι-ὰς παρὰ τῇ ἐστία τοῦ οἴκου σου, ὡ εὐγενῆς Ἐλένης, ἕως οὗ ὁ Θεὸς ἠδόκησε τὰ βέλτεστα περὶ σοῦ. Ἡ ἀγαθότης σου ἢ ἀπαστρέπτουσα τῆς ψυχῆς σου καλλονὴ ἐγένοντο ἤδη ζηλωτά, θερμὸς δὲ αὐτῶν ζηλωτῆς ὑπῆρξε μάλιστα ἐκεῖ-νος, ὅστις προσήνεγκέ σοὶ τὴν δεξιάν, ὁ βαρυπενθὼν σύζυγός σου, ὁ ἰατρός Ἰω-άννης Καρκαρωργιάδης, τρόφιμος καὶ οὐ-τος τῆς τοῦ Ἐθνικοῦ ἡμῶν Πανεπιστι-μίου Ἰατρικῆς Σχολῆς, ἧς ἢ αἴγλη δι' αὐτοῦ πρῶτον ἐσελάγησεν ἐν ἡμῖν. Λι-ποῦσα τὰς πύλας τοῦ Πανελληνίου Παρ-θεναγωγείου, ἀνέβησας τὴν θύραν τοῦ οἴ-κου σου, γενομένη σύμβιος ἐπ' εὐδαιμο-

νία συμβίου ὑπερηφαινεμένου ἐπὶ σοὶ, ἀφιερῶντος πᾶσαν αὐτοῦ τὴν μέριμναν ὑπὲρ σοῦ καὶ τὴν καρδίαν ἀρρήκτως συν-ενώτητος τῇ σοὶ. Οὕτω δὲ συνεσφι-γμένοι προτεικλύσατε τὴν καρὰν καὶ τὴν εὐγενῆ καὶ ἀθῶαν φαιδρότητα εἰς τὸν οἶκον ὑμῶν. Ἡ τιμὴ καὶ ἡ ὑπόληψις τῶν συμπολιτῶν μου οὐδαμῶς ὑπὸ τοῦ χρόνου μειωθεῖσαι διετέλουν ἀκμάζουσαι καὶ ἀνθηραὶ πρὸς σέ ἦσαν πάντα ταῦτα κοσμήματα ἀδρὰ καὶ πολύτιμα ἅτινα αἰ-γλήεντα θὰ παραμείνωσι καὶ μετὰ θά-νατον εἰς μνήμην τοῦ ἐν ἡμῖν βίου σου, εἰς μαρτύριον τῆς χρηστότητός σου, ἦν ἀκμαῖον διετήρησας μέχρι τῆς γῆς. Ἄλλ' ὁ Θεὸς ἠδόκησε νὰ σέ ἀπομα-κρύνῃ τοῦ κόσμου τούτου καὶ ἀποχωροῦ-σαν σέ συνοδεύομεν μέχρι τοῦ τείρου ἁ-θροῖο, θλιζόμενοι ἐπὶ τῇ στερησίᾳ σου, ἐπὶ τῷ ἀνώρω θανάτῳ σου ἐπελθόντι σοὶ μετὰ τριάκοντα τριῶν ἄσπιλον καὶ ἀξιο-μίμητον βίον ἢ μνήμη σου διαμμενεὶ ἐν ἡμῖν ἀείποτε μετ' ἐγκωμίων. «Μνήμη δικαίου μετ' ἐγκωμίων.»

Νόστος ἀνιάτος, νόστος ὑπερτέρα τῶν δυνάμεων τῆς ἐπιστήμης κατέλαβέ σε, κατέτρυξέ σε, ἢ δὲ τοῦ συμβίου σου ἐ-πιστήμη προειδίκα τὴν συμφορὰν, ἔστα-τε ἐν θρήνοις ἐπαποροῦσα καὶ ἀμηχρ-νοῦσα. Ἄπασα αὐτῆς ἢ δύναμις, ἄπα-σα ἢ νεανικὴ εὐρωστία σου, ἢ λεπτή καὶ ἀρωματωδῆς ἀτμόσφαιρα τοῦ ὑψηλοῦ Ὀλύμπου μας, αἱ σθενοφόροι καὶ ἱαμα-τικαὶ τῆς Γερμανίας πηγᾶι, αἱ ἐπισκέ-φεις τῶν σοφωτέρων τῆς Εὐρώπης ἱα-τρῶν, τὰ πάντα μάτην ἐγένοντο ἢ ἀσθέ-νεια πλεμουμένη πανταχόθεν, δὲν κα-τεβάλλετο, δὲν ἐνέδιδεν, ἀλλὰ προὔβαι-νεν ὀλέτειρα μέχρις οὗ ἐν τῇ θερμῇ τοῦ πολυπαθοῦς συμβίου σου ἀγκάλῃ, ἐν μέ-σῳ τῶν δύο τρυφερῶν βλαστῶν σου, οἴ-τινες ἠῤῥξανον παρὰ σοὶ ὡς δύο κρῖνα παρὰ διαυγῆ ρεῖθρα καὶ εὐήλιον χώρον, παρὰ τὰ καθαρὰ ρεῖθρά σου, πεφυτευμένα παρὰ τὰ μητρικὰ κρυστάλλινα στέρνα σου, ἔπεσες ὡς ῥόδον, ὅπερ ἐξήρανε τοῦ θερ-μοῦ ἀνέμου ἢ πνοῆ καὶ ἐφυλλορρόησεν ὑπὸ τὸν καύσωνα τοῦ ἡλίου. Κεῖσαι νε-κρά! περὶ σέ θύονται ἤδη λίθαι, καὶ λαμπάδες κκίοντο, καὶ δάκρυα γέονται, καὶ κοπετοὶ καὶ θρήνοι συζύγου καὶ τέ-κνων ἀκούονται ὡς πένθιμοι ἦχοι μ-κρόθεν ἐρχόμενοι· περὶ σέ συνωστισμένη ἢ πόλις θρηνεὶ ἐπὶ τῷ θανάτῳ γυναικῆς ἐντίμου, γυναικὸς ἀξίας καὶ τῶν κοπε-τῶν συζύγου καὶ τῶν ἐλοφυρμῶν τέκνων καὶ τῶν δακρύων τῶν κυριῶν καὶ τῶν εὐλογιῶν τῶν πολιτῶν.

Χαῖρε φίλη νεκρά· ἐγὼ ἐπέπρωτο νὰ σοὶ πλέξω τὸν ἐπικήδειον στέφανον; ἐγὼ, ἕστις δὲν ἠδυνάμην νὰ ἀνθολογήσω ἐκ τῶν τοῦ βίου σου ἢ ὅσα διετηρήθησαν ἐν

τῇ μνήμῃ μου ἀπὸ τῶν πρώτων ἡμερῶν σου, καὶ ὅσα ἤχουσιν εἰς τὰ ὠτά μου ἀ-πὸ τῶν εὐλογιῶν ἀπάσης τῆς πόλεως; Δὲν ἔφερα ἄνθη νὰ ράνω τὴν σορὸν σου, διότι σὺ εἶ ῥοδονία ῥοδοκομῶσα. Δὲν σοὶ ἔφερα μύρα διότι νῦν ἀρμόζει σοὶ ἢ ὁ-σμὴ τοῦ λιβάνου ἢ τοῦ θανάτου ἀπόπνοια ἢ περιεχυμένη ἐν τῷ ναφῷ.

Φίλαι τῆς μακκρίτιδος! χύτατε ἀκό-μη ἐν δάκρυον ἐπὶ τοῦ λειψίου τῆς φιλ-τάτης ὑμῖν Ἐλένης! Μαθήτριάι τῆς νε-κρᾶς διδασκάλου, ἀσπάσθητε τὴν χεῖρα τὴν μυριάκις θωπεύτασάν ὑμᾶς. Πανι-ερώτατε Δέσποτα, ἱερεῖς τοῦ Ὑψίστου, δεήθητε ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τῆς μακκρίτιδος Ἐλένης! Ἄπαντες δ' ἢ-μεῖς ἄς εὐχηθῶμεν τῷ Θεῷ ἵνα ἐλαφρὸν χυθῆ τὸ ἐπ' αὐτῆς γῶμα. Γ α τ α ν ἔ χ ο ι ς ἔ λ α φ ρ ἂ ν!

Τῶν μαθητῶν τῆς Σχολῆς τοῦ Κτή-ματος Πάφου ἐγένοντο αἱ ἐξετάσεις, ἀπεδείχθη δ' ὅτι ὁ ἀπὸ ἐνὸς μόλις ἔτους διευθύνων τὴν Σχολὴν εὐπαίδευτος κ. Γ. Λουκᾶς ἐξετέλεσε μετ' ἀκαμάτου ζήλου τὰ καθήκοντά του. Κατάλογον καὶ ἀξιόλο-γον λόγον ἐξεφώνησε, τοῦ ὁποίου τὴν δημοσίευσιν θεωροῦμεν ἀναγκαῖαν ὑπο-σχόμεθα νὰ κάμωμεν τοῦτο προσεχῶς.

Κύριε Συντάκτα τῆς «Σάλπιγγος».

Γνωστὸν τυγχάνει παντὶ σχεδὸν Κυ-πρίῳ ὅτι ὁ ἐν Λονδίῳ διαμένων εὐπαί-δευτος φιλόμουσος καὶ φιλόπατρις κύριος Ἰερώνυμος Μυριανθεὺς ἱδρυσε πρὸ ἐνὸς ἤδη ἔτους ἐν τῇ ἰδιαιτέρᾳ του πατρίδι παρὰ τὸ χωρίον Καμνάρια Σχολὴν, ἐν ἣ προσέλαβεν ἀπὸ τινος διδασκαλεν τὸν εὐπαίδευτον κ. Κωνσταντῖνον Οἰκονομί-δην ἐγγώριον καὶ συγγενῆ του. Τῇ 29 λήξαντος ἐξετελέσθησαν αἱ δημόσιαι ἐ-ξετάσεις τῆς Σχολῆς ταύτης ἐν αἷς τυ-χαίως εὐρέθη· δὲν δύναμαι νὰ κρύψω τὴν εὐχαρίστησιν ἣν ἔλαβον ἰδὼν τὰς προόδους τῶν μαθητῶν καὶ ἀναλογισθεὶς τὰς ἀκαμάτους προσπάθειας τοῦ διδασκά-λου. Δύο κοράσια ἐκ τοῦ χωρίου Ἀγ. Δημητρίου ἐν διαστήματι τριῶν μόνον μηνῶν ἔμαθον ν' ἀναγινώσκωσιν εὐχερῶς καὶ ἀλανθάστως ἐν τοῖς βιβλίοις τοῦ Βρο-τοῦ, ἀνάλογον δὲ πρόοδον βλέπει τις εἰς πάντας τοὺς μαθητεῦσαντας.

Ἐκ τοῦ Ὀλύμπου

ΕΜΠΟΡΙΚΑ Λεμητισσοῦ
(λίρα Ἀγγλίας Γρ. 132.)

Μικρὰ ὑψωσις ἐγένεε κατὰ τὴν ἐβδομά-δα ταύτην.

Κρασία ἀπίσσα δὲν κατέβησαν.

„ με πίσσιν Γρ. 158—200

Ρακὴ σοῦμα 19 βαθμ. 2. 10

Χαρούπια ἀζήτητα μέχρι τούδε. Ἡ νέα εισοδία τούτων εἶνε καλή καὶ κατὰ τὸ ποσὸν καὶ κατὰ τὸ ποιόν.

Λευκωσίας (λίρα Ἀγγλ. Γρ. 182.)
 ὁ αἶτος ἐπωλήθη σήμερον τὸ κοιλόν Γρ. 23
 ἡ κριθή „ „ „ 13
 τὸ κρέας ἢ ὄκα „ 8

ΦΥΡΑΗΝ ΜΙΓΑΗΝ.

Ὅσοι τῶν Κ. Κ. Συνδρομητῶν δὲν λαμβάνουν τακτικὰ τὴν «Σάλπιγγα» παρακαλοῦνται νὰ κάμνωσι τούτο γνωστόν ἀμέσως εἰς τὴν Σύνταξιν.

Δεμησιῶ 6)18 Αὐγούστου 1884.

Φίλε Συντάκτα τῆς «Σάλπιγγος»,

Ἐπειδὴ πρό τινος καιροῦ πολλαὶ διαλύσεις ἀρραβῶνων συνέβησαν ἐν τῇ πόλει μας καὶ ἐπειδὴ τὴν αἰτίαν ἀποδίδω πρό πάντων εἰς τὴν τῶν γονέων ἀμεριμνησίαν διὰ τὴν ἐκλογὴν καταλλήλου διὰ τὰς θυγατέρας τῶν μνηστῆρος, διὰ τοῦτο,

Δημοσιεύσατε παρακαλῶ τὰ ἐξῆς πρὸς γνῶσιν καὶ παραδειγματισμὸν ἐκάστου γονέως.

Πρόσοχὴ γονεῖς.

Ὅταν ἐπέλθῃ ἡ τρισευδαίμων ἐκείνη ὥρα καθ' ἣν νέος τις ἤθελε σὰς ζητήσῃ τὴν θυγατέρα σας εἰς γάμου κοινωνίαν μὴ ἀμέσως ἀφαιρᾶσθε γονεῖς ὑπὸ τοῦ πάθους τῆς ἀλαζονείας καὶ τυφλοῦ ὄμματιν ὑπόσχεσθε τὴν χεῖρα τῆς θυγατέρας σας εἰς τὸν τυχόντα. Ὁφείλετε, γονεῖς, προηγουμένως νὰ ἐξετάσητε καλῶς τὴν διαγωγὴν τοῦ μέλλοντος γαμβροῦ σας, τὴν κοινωνικὴν αὐτοῦ θέσιν καὶ πλεῖστ' ἄλλα προσόντα αὐτοῦ μέλλοντα νὰ συντελέσωσιν εἰς τὴν εὐτυχίαν τῆς θυγατέρας σας τῆς ὀπίσθας τὸ μέλλον καὶ τὴν τύχην ἠθέλατε τῷ ἐμπιστευθῆ διότι διὰ τοῦ γάμου ὁ σύζυγος γίνεται πλέον ἢ πλησιέστερος αὐτῇ, καὶ ἡ ἐκ τοῦ γάμου συμβίωσις συνταυτίζει τὴν τύχην ἀμφοτέρων· καὶ διότι ὁ ἔγγαμος δέον νὰ δικάηται προσκεκολλημένος πρὸς τὴν σύζυγον, καὶ νὰ συνταυτίζῃ ἐπίσης τὰ τοῦ βίου συμφέροντα μετὰ ταύτης. “Ἐνεκεν τούτου καταλείψει ἄνθρωπος τὸν πατέρα καὶ μητέρα αὐτοῦ, καὶ προσκολληθήσεται πρὸς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ ἔσονται οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν.” (Μάρκον Γ'.) Τίτι τρόπον λοιπὸν μία θυγάτηρ δύναται νὰ εὐτυχῆσῃ καὶ νὰ διέλθῃ λαμπρὰ καὶ εὐχαρίστους ἡμέρας τοῦ βίου της, ὅταν ὁ ἐκλεχθεὶς ὡς σύζυγος αὐτῆς στερεῖται παντὸς καλοῦ προτερήματος καὶ βρῆθῃ κακοποιῶν καὶ διαφθορᾶς; ποῖον τότε ἔσται τὸ ἀποτέλεσμα; Ἴδαν μὲν τὸ τῆς διαφθορᾶς πάθος ἐνεργήσῃ πρό τῶν γάμων ἀμέσως, ἐλεύ-

σεται ἡ τῶν ἀρραβῶνων διάλυσις καὶ τότε γονεῖς, μετὰ ποίου βλέμματος δύνασθε νὰ ἴδῃτε τὴν τεθλιμμένην καὶ ἐγκαταλειφθεῖσαν θυγατέρα σας ἀνελκισζόμενοι ἐτι σείσει ἴδιοι διὰ τῆς ἀκρισίας καὶ ἀπρονοησίας σας ἐβουθίσατε τὴν θυγατέρα σας εἰς τὰς λύπας καὶ ἠνοιξάτε αὐτῇ τὸν τάφον; Ἐὰν δὲ τὸ τῆς διαφθορᾶς ὡς εἶπομεν πάθος ἐνεργήσῃ κατόπιν τῶν γάμων, κίνδυνος ὑπάρχει μὴ ἐπέλθῃ τὸ διαζύγιον ὅπερ καὶ ἂν δὲν ἐπέλθῃ καθημερινὰ βάσανα καὶ λύπαι θέλουσι μετ' οὐ πολὺ ἐπιφέρει τὴν δυστυχίαν καὶ καταστροφὴν εἰς τὸν οἶκον. Ἀνάγκη λοιπὸν ὡ γονεῖς, νὰ ἐξετάζητε καλῶς τὰ πάντα πρό τῶν ἀρραβῶνων ἂν θέλητε νὰ καταστήσητε ἀληθῶς εὐτυχεῖς τὰς θυγατέρας σας καὶ μεμνησθευμένας καὶ ὑπανδρευμένας· διότι μάθετε ὅτι ὁ καλὸς σύζυγος εἶνε ἢ μᾶλλον γίνεται ὁ πιστότερος τῆς γυναικὸς φίλος καὶ τὸ φιλιέρον ἀκόμη καὶ πατὴρ καὶ μητὴρ· καὶ τοῦτο μαρτυρεῖ καὶ ἡ θρησκεία ἡμῶν διὰ τοῦ στόματος τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ “καὶ ἔσονται οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν.”

Καὶ ταῦτα διὰ τοὺς γονεῖς ἐκείνους ὅτι νῆς μέλλουσι νὰ συζεύξωσι τὰς θυγατέρας τῶν.

Σεῖς δ' ἐπίσης, ὡ γονεῖς τῶν νέων ἐκείνων, ὅτι νῆς μέλλετε νὰ δώσητε τῷ υἱῷ σας τὴν μέλλουσαν τοῦ βίου του σύντροφον, δέον καὶ σεῖς νὰ λάβητε ὑπ' ὄψιν καὶ νὰ φροντίσητε ὅπως ἡ τῷ υἱῷ σας δεδησομένη μνηστὴ ἦν καλῆς ἐπίσης διαγωγῆς καὶ ἀνατροφῆς ἵνα ὑπάρξῃ ὁμόνοια καὶ εὐτυχία ἐν τῷ οἴκῳ διότι καλὴ σύζυγος ἀποκαθιστᾶ διὰ τὸν ἄνδρα τὴν οἰκίαν ἐπίγειον παράδεισον, ἐνθα διαλύονται πᾶσαι αἱ λύπαι καὶ δυσαρέσκειαί του καὶ διότι ἡ καλὴ σύζυγος εἶνε τὸ πολυτιμώτερον τοῦ κοινωνικοῦ ἀνθρώπου εὐφραίνουσα τὸν σύζυγον καὶ πλουτοῦσα τὴν οἰκίαν. Ἀνάγκη ὁθεν καὶ διὰ τὴν μέλλουσαν μνηστὴν νὰ καταβάλληται ἡ δέουσα προσοχὴ· διότι ἡ γυνὴ ἄγαμος οὖσα, στερεῖται σπουδαίας θέσεως ἐν τῇ κοινωνίᾳ. Ὁμωπύεται μὲν καὶ κολακεύεται νέα ἀνθηρὰ οὖσα ὑπὸ τῶν νέων, ὅτι νῆς πράττουσιν ἢ τι πρόσφορον πρὸς τὸ θεαθῆναι καὶ ἀρέσκειν, νυμφευθεῖσα ὁμωπύ, ἡ γυνὴ, ἀπολαμβάνει σπουδαίας κοινωνικῆς θέσεως, εὐθύνας οἰκιακάς, εὐθύνας ἐνώπιον τῆς κοινωνίας, καὶ ἐνώπιον μάλιστα τοῦ συζύγου της, εἰς τὴν ὁποῖον, καλῆς οὖσα διαγωγῆς καὶ ἀνατροφῆς, ὀφείλει νὰ ὑποτάσσεται, σέβηται, καὶ φοβῆται, ὡς τοῦτο λέγει καὶ ἡ Ἐκκλησία· ὅπως λοιπὸν ταῦτα γίνωσιν, ἀνάγκη ὅπως καὶ ἡ νέα ἔφη τ' ἀπαιτούμενα προσόντα καὶ τὴν προσήκουσαν ἀνατροφὴν, περὶ ἧς πρό πάντων ὀφείλουσι νὰ ἐξετάζωσιν οἱ γονεῖς τοῦ μέλλοντος νὰ μνηστειθῆ νέου, διότι οὗτος ἐνίοτε τετυφλωμένος ὦν ὑπὸ τοῦ πάθους τοῦ ἔρωτος, ἀψηφίζει τὰ πάντα κατόπιν ὁμωπύ καὶ εἰς τοῦτον ἐπέρχεται ἡ μετα-

νόποις διότι διὰ τῆς κακῆς συζύγου θέλει ἐλπίει τὴν οἰκίαν του ἄδην καὶ βασανιστήριον, ἐνθα ἡ χαρὰ καὶ εὐχαρίστησις ἦν τυχὸν ἀπολαμβάνει ἐκτὸς τῆς οἰκίας, θέλει μεταβάλλεσθαι εἰς λύπας καὶ στεναγμούς· ἡ δὲ τοιαύτη οἰκία ὀπισθοδρομεῖ καὶ ταχέως καταστρέφεται.

Προσοχὴν λοιπὸν Γονεῖς ἀμφοτέρων τῶν φύλων. Σπουδαιότατον καὶ ἀπαραίτητον καθήκον σας εἶνε ἡ ἐκλογή καταλλήλων διὰ τὸν γάμον προσώπων διότι εἶνε πρᾶγμα σπουδαιότατον ὁ γάμος. Οὐδὲν γρήζει μεγαλειτέρας μελέτης καὶ σπουδῆς ὅσον ὁ γάμος. Τὸ πᾶν δέον νὰ ἀποβλέπῃ τὸ πρόσωπον, τὴν καλὴν ἀνατροφὴν, καὶ οὐδέποτε μεγάλην περιουσίαν ἢ λάμπουσαν ὠριότητα· διότι ἡ μεγάλη πρεῖς γυναικὸς ἀπυνέτου, ἀποκαθιστᾶ αὐτὴν Ἐριννύα πρὸς τὸν σύζυγον. Ἡ ἐκλογὴ λοιπὸν συζύγων πρέπει νὰ γίνηται ἐξ ὁμοίας κοινωνικῆς τάξεως, ἐκ γνωστῆς οἰκογενείας, καὶ εἰ δυνατόν τῶν αὐτῶν ἠθῶν καὶ ἐθίμων καὶ ἀνατροφῆς γνωστῆς ἐπίσης· οἱ τὰ ταυαῦτα προσόντα ἔχοντες καὶ συζευθέντες θὰ διέλθωσι τριπόλιον τὸ πέρας τῆς ζωῆς τῶν.

Ἐκ Λευκωσίας.

Φίλε Σάλπιγγα,

Βλέπω ὅτι ἄλλοῦ κάθεσαι καὶ ἄλλοῦ θωρεῖς; (σοφοῦ ἀχρεῖ!) ἡ «Σάλπιγγα» μέσ' εἰς τὴν Χώραν καὶ ὁμωπύ γωραῖτικα δὲν βλέπω· τί; δὲν ἀξίζει ἀρά γε τὸν κόπον; (δὲν μᾶς φθάνει τὸ χαρτὶ καμένε) τρέξε ἀδελφέ, κινήσου, ἀναμίχθου μετ' ἡ νεολαίαν (ὄ γυιέ μου!) νὰ δῆς καὶ νὰ θαυμάσης, νὰ φρίξῃς, νὰ τρομάξῃς· τρέξε πρὸ δῶ ἀ τοὺς ἔχασα νά νά! ἔβγα πάνω κύταξε Βρὲ ἀφησέ με διάολε νὰ πάγω εἰς τὴν δουλειάν μου· νὰ ἀνάβα σὺ καὶ μοῦ τὰ λέγη· μὰ μὴ μᾶς κάμῃς καὶ σὺ σὰν ἐκείνον πρὸ τὸν ἔσειλαν νὰ μάθῃ τὰ μυστικὰ τῶν Μασσῶνων καὶ ἔγεινε καὶ ἐκεῖνος Μασσῶνος· κύταξε, πρόσεξε, δὲ καὶ γράφε· νὰ σέ δῶ ὁμωπύ καὶ ἔπειτα τὰ γράφομεν.

Ἡ ἐπάρατος θέρμη τὰβαλε καὶ μετ' ἡ πτωχὴν τὴν «Σάλπιγγα» τὴν ἀγαθὴν καὶ καλόγνωμον, τὴν πάντας ἀγαπῶσαν καὶ μηδένα βλάπτουσαν. Ἐκατάλαβε φαίνεται ὅτι ἡ «Σάλπιγγα» τῆς κάμνει κ κ ε τ ε ρ ι , καὶ σοῦ λέγει σὰν λείψη αὐτὴ, καὶ εὐρίσκω τὸν κόσμον σκυθρωπὸν καὶ συλλογισμένον, θὰ ἔχω ἀφορμὴν νὰ τοὺς πλησιάσω εὐκολώτερα καὶ θὰ ἔχω περισσοτέρους εἰς τὸ κατάστιχόν μου.»

Τοιαῦτα διενόησατο ἡ κυρὰ θέρμη καὶ προσέβαλε τὸν φίλον μου Τυπογράφον τὴν παρελθοῦσαν ἐβδομάδα, ἀλλὰ δὲν ἐσκέφθη ἔτι κ' ἐγὼ γιὰ τὸ γ υ ν ά τ ι τ η ς θά β γάλω δαὲ φύλλα αὐτὴν τὴν ἐβδομάδα· χούμ! ξεύρεις κ' ἐσύ κυρὰ μαμμοῦ μὰ ξεύρω κ' ἐγὼ κ' ἔλα νὰ σὲ μάθω . . . ἢ . . . ὄχι . . . ὄχι . . . μή . . . μή . . . μὴν ἔλθης, καὶ σὲ μανθάνω κ' ἀπὸ μακρῶς.

Κλίνετε γόνυ.

Εἰς χωρίον Ἀνώηραν ἐγεννήθη ἐς Ὀθωμανίδος Παρθένου υἱός· ἀπεδείχθη δὲ καὶ ἐβεβαιώθη καὶ ἐπεκυρώθη ὅτι ἄνευ ἀνδρός ἐγεννήθη ὁ παῖς· διὸ καὶ Μαγδῆς πανδήμως ἐκλήθη καὶ ὑπὸ τῶν Ὀθωμανῶν προσκυνεῖται. Ὁ δεκάτος ἔννατος αἰὼν εἶνε γόνιμος διὰ τοὺς Μαγδῆδας· καὶ ἐπειδὴ κατὰ τὴν παρ' Ὀθωμανοῖς ἱερὰν παράδοσιν 299 μὲν θὰ λάβωσι ψευδῶς τὸ ὄνομα Μάγδη, ὁ δὲ 300ος ἔσεται ὁ ἀληθὴς Μάγδης ὁ ὑπὸ τοῦ Θεοῦ σταλησόμενος καὶ λυτρώσων τὸν κόσμον ἐκ τῆς σκολιᾶς ὁδοῦ ἣν ἔτραπετο, πολὺ γρήγορα, καθὼς ἤρχισεν ὁ αἰὼν οὗτος, θὰ φθάσωμεν τὸν 300όν· ἀλλὰ καὶ πολὺ πιθανὸν νὰ ἦνε ὁ ἐσχάτως ἐκ Παρθένου γεννηθεὶς, διότι οὐδεὶς ἐστάθη τόσον προνοητικὸς ὥστε νὰ κρατῆ σημεῖωσαν ὅλων τῶν φανέντων Μαγδῆδων, ἐπῆλθε δὲ σύγχυσις εἰς τὸν αἰζοντα ἀριθμὸν καὶ πιθανὸν νὰ συνεπληρώθη ὁ μέχρι τοῦ ἀληθοῦς ἀπαιτούμενος ἀριθμὸς.

Εἰς μερικὰ χωρία μερικοὶ ἄνθρωποι οἱ ὅποιοι θέλουν νὰ φαίνωνται ὡς προσετώτες, κάμνουν μερικὰ πρίγματα ποῦ ἀντὶ νὰ τοὺς προξενούσιν τιμὴν, τοὺς προξενούσιν παιρικαιξίματα. Παρουσιάζονται π. γ. εἰς τὰ καφενεῖα ἢ ἐκεῖ ὅπου ὑπάρχουν πολλοὶ, καὶ «διὰ τί δὲν προσηκώναςθε ἕρὲ μασκαράδες;» φωνάζουν ἀμέσως· «διὰ τί δὲν σηκώναςε ἕρὲ ἐσύ νὰ μοῦ δώσης τὴν καρέκλαν νὰ κάτσω ἐγὼ ποῦ μοῦ πρέπει» λέγουν εἰς τὸν ἄλλον. Μὰ βρὲ προσετώτες, δὲν ξεύρετε ὅτι σήμερον διὰ νὰ σὰς τιμούν ὡς μεγάλους πρέπει νὰ φερέσθε ὡς μικροὶ καὶ μέγλυκοι καὶ ταπεινοὺς τρόπους; ἔπειτα θὰ σὰς πῶ γιὰ τοῦτο πολλὰ.

Λάρνακι 24 Αὐγούστου 84.

Ἀπὸ τινος θρυλλεῖται ἐνταῦθα ὅτι καὶ ἑτέρα ἀποβάθρα πηχθήσεται παρὰ τῶ παλαιῶ Τελωνείῳ, καὶ προκυμαία τὰ μάλα ἀναγκαῖα σχηματισθήσεται ὑπὸ τῆς Σ. Κυβερνήσεως βοηθουμένης ὑπὸ τοῦ Δημαρχείου. Ἐπιθυμοῦντες νὰ ἴδωμεν πράγματα καὶ εὐελπιτοῦντες τῇ δραστηριότητι τοῦ Δημοτικοῦ ἡμῶν συμβουλίου δὲν ἀμφιβάλωμεν ὅτι θὰ τελεσφορήσωσι τὰ ἐν λόγῳ θρυλλήματα. Φοβοῦμαι ὅμως μήπως ἐπίτηδες διαδίδονται τὰ τοιαῦτα διὰ ν' ἀναγκασθῶσιν οἱ κύριοι τῶν πέριξ τῶν μερῶν τούτων οἰκοδομημάτων νὰ κάμωσι νέα ἔξοδα καὶ νέας διορθώσεις καὶ καλλωπισμοὺς.

Εἰς τὸ Ἀλισβερίσι μὲ τοὺς πυρετοὺς μᾶς ἐπέρασεν ἡ Λευκωσία. Πολλοὶ ταξειδεύουν χονδρικῶς εἰς τὸν Ἄδην. Ἀπὸ τὰ πολλὰ ὑγιεινὰ μέτρα ποῦ σκέπτονται ἐκεῖ ἐθόλωσαν τὰ μάτια τοὺς καὶ κόντευσαν νὰ συγκρουσθῶσι μετὰ τοῦ Δημάρχου τῶν. Ἐ Κύριοι! ποῦ τρέχετε; ἂν ἦνε κ κ ι σ μ ἔ τ τ ι θ' ἀποθάνητε.

Καλβοκορέσης.

Αὐτόθεν.

Παρουσιάσθη μὲν φορὰν ἐν Τ ζ ι ρ ι - π τ ι λ λ ῆ ποῦ θῶρεν καλλίτερα πὸ μᾶς, εἶπε διὸ τρία λόγια κ' ἐχάθην ἀμέσως. Ποῦ εἶνε ἀδελφὲ νᾶλθη τώρα πάνω ἔς τὴν ἀποβάθραν νὰ δῆ καὶ νὰ θαυμάσῃ; . . . Ἐγὼ νὰ εἶπω πολλὰ, ἀλλὰ θὰ τ' ἀναγνώσητε εἰς τὸ βιβλίον τὸ ὅποιον ἰνομάζεται "Τὰ Μυστήρια τοῦ Πόντε." Οἱ περίπατοί μὸς ἐδῶ ἤρχισαν νὰ γίνωνται μὲ παντοῦφλες καὶ ττιρλίικι. (Σ.Σ. Ἐκτύπησε φαίνεται κανεὶνὸς ἢ πολλὴ ζέστη· τί νὰ σοῦ κάμη;) "Ὅσον πᾶμεν καὶ γυρνοῦμεν, νέα πράγματα θωροῦμεν." Ὅχι ὅ, καθὼς εἶπεν ὁ "Τρίμματος" ἀλλὰ ὅ φανὲι μόλις θὰ δυνηθῶσι νὰ φρετίσωσι καλῶς τὰ ἔργα τοῦ σλότους. Τὸ Πόντε τῆς Σάλας δύναται νὰ ὀνομασθῆ "Δεύτερος ποταμὸς Ἰσραήλ." Veritas Veritatum

Ἡ Ἀστυνομία μὰς κατ' ἐπίμονον αἰτησίῳν τῆς πρὸς ἡμᾶς ἔλαβεν εἰσιτήριο καὶ διὰ τὰ Προξενεῖα. Μὰς γράφει πράγματα ἐκ Λάρνακος ἀρκετὰ παράξενα τὰ ὅποια θὰ μάθητε κατόπιν καὶ θὰ φρίξετε. Ἐν τούτοις διὰ πρώτην φορὰν συνιστῶμεν εἰς ἕνα Ἡρόξενον νὰ τὰ σ υ μ β ι β ἄ σ η πρὶν ἐκτεθῆ.

πτῶσι τετράποδα, ἤρχισαν ἤδη νὰ κλέπτωσι καὶ δίποδα ζῶα· δεκατετραεῖς νεᾶνις κλαπεῖσα ἢ κλέψασα (ἄγνωστον τοῦτο) ἐγένετο ἀφαντος.

Ἐξ Ἀσπασ.

Ἐριδες, φιλονεικίαι, πόλεμοι ἐνταῦθα, ραβδισμοὶ καὶ μαχαιρώματα . . . Τέλος πάντων ἴδου ἕνα ἀπαγόμενον εἰς Δικαστήριον.

Ὁ Τηλεγραφητὴς σου Βουλταῖος.

Ἐξ Ἱεροῦ Κήπου (Πάφου)

Δημοσίως ἐκφράζω τὰς εὐχαριστίας καὶ ἀπονέμω τοὺς ἐπαινούς τῶ Κυρίῳ Θεοδώρῳ Μακρύδῃ προέδρῳ τῆς ἐνταῦθα Σχολῆς διὰ τοὺς ἀτρότους πόλους καὶ φροντίδας ἃς καταβάλλει τοῦ νὰ ἴδῃ τὴν ἐνταῦθα Σχολὴν ἀρίστα λειτουργοῦσαν, καίτοι τῆς Κώμης ταύτης μικρᾶς οὔσης ὀλίγιστοι μαθηταὶ φοιτῶσι. Δημοσιεύσατε τοῦτο κ. Συντάκτα ἵνα γίνῃ γνωστὸν ὅτι ὑπάρχουσι παρ' ἡμῶν ἄνδρες φιλομουσῆτατοι ἄξιοι παντὸς ἐπαινοῦ.

Ι. Φιλιππίδης.

Λύσις τοῦ κβ'. αἰνίγματος

Ταῦρος—Τύρος—τυρὸς

Λυτῆρες. Ἡ Κ. Κ. Α. Ζιμπουλᾶκη ἐκ Λάρνακος καὶ ὁ κ. Πολύκαρπ. Γαβριηλίδης ἐκ Λευκωσίας.

Λυτῆρ τοῦ δ'. προβλήματος (ἀναλογεῖ εἰς τὴν μίαν ὁκτὼν ἐκ τοῦ α'. εἶδους τοῦ οἴνου, δύο ἐκ τοῦ δευτέρου, καὶ 4 ἐκ τοῦ τρίτου) Κ. Σοφοκλῆς; Λοβαρίδης ἐκ Λεμησοῦ.

Λύσις τοῦ κγ'. αἰνίγματος

ζῆλος—ἦλος

Λυτῆρες. Κυρὸς Θ. Σταυρινίδης, Κωνστ. Ἀργυριδῆς καὶ Εὐέλθων Γλυκῆς ἐκ Λευκωσίας. Κοσμᾶς Παπαδόπουλος καὶ Φίλιππος Παπαδόπουλος ἐκ Λάρνακος.

Αἰνίγμα κδ'.

Νόσος ἐπιδερμική

δυσύλλαβος τυγχάνω,

"Ὅτ' εἶμαι δὲ κολλητικὴ

οὐδένα δὲν λανθάνω.

Τὰ σύμφωνα τῶν συλλαβῶν

πλὴν φίλ' ἂν μεταθέσης;

Κι' ἔπειτα πάλιν τὸ διπλοῦν